

عنوان مقاله:

جایگاه معاد در فلسفه ابن سینا

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 6، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

نصرالله حکمت - دانشگاه شهید بهشتی

محبوبه حاجی زاده - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

معاد در فلسفه ابن سینا بسیار مورد توجه قرار گرفته است. اهمیت این موضوع از وفور تالیفات وی که به معاد اختصاص یافته، آشکار می شود. آنچه در مورد ابن سینا محل مناقشه است، دیدگاه وی نسبت به معاد جسمانی است. مساله معاد در فلسفه ابن سینا، بین نفی و اثبات جسمانی بودن معاد معلق است. در آثار ابن سینا دو دیدگاه اصلی در بحث از معاد جسمانی مطرح است که قصد داریم در این نوشتار، به قدر بضاعت خود، بدان بپردازیم. وی در رساله «اضحویه» معتقد است که از لحاظ عقلی و فلسفی معاد جسمانی محال عقلی است، لذا وقتی پذیرش معاد جسمانی با عقل در تعارض باشد، بایستی به تاویل آیات پرداخت و آنها را از قبیل تشبیه معقول به محسوس تلقی کرد. او در اینجا، معاد را روحانی ذکر کرده و لذات و عذاب های به ظاهر جسمانی قیامت را که در قرآن و سنت مطرح شده، از باب تمثیل و مجاز جهت فهم عامه می داند؛ شیخ الرئیس در الهیات «شفا»، «نجات» و «مبدا و معاد» واغلب رسائل مختص به معاد، بیان می کند که تنها راه اثبات معاد جسمانی راه نقل است و از راه عقلی معاد جسمانی قابل اثبات نیست، لذا کسی که به پیامبر اسلام و آیات قرآن ایمان داشته باشد، می تواند با اتکا به نص، وصایا و روایات، به معاد جسمانی اعتقاد پیدا کند.

کلمات کلیدی:

نفس، بدن، خلود، تجرد، معاد نفسانی، معاد جسمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300114>

